

[Statsministeren.]

lig kommer mindre Arbejde i Gang, antagelig da, end der kunde være kommet efter det oprindelige Forslag. Men nu er denne Sag, saa vidt jeg kan forstaa, ved at nærme sig sin Afslutning, og saa er det maaske ikke fornødent at opholde sig længere ved den.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde en Bemærkning, som jeg gerne vil fremhæve og takke for, idet det ærede Medlem sagde, at saaledes som Stillingen nu var, er Forhandlinger om Forsvarsordningen med de Konservative uden Realitet. Jeg synes, det er meget bemærkelsesværdigt, at dette nu erkendes at være Tilfældet. Det er i hvert Fald et Resultat af Valget, som ikke er det mindst værdifulde, at der ikke længere kan siges at være Realitet i et Forsøg paa at forhandle om Forsvaret mellem Venstre og Konservative.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal gjorde en Bemærkning om et periferisk Spørgsmaal, som hænger sammen med Normeringsloven, nemlig Domæneforvalterembedet, og mente, at jeg kunde have sparet mig den Bemærkning, jeg gjorde i Dag. Nej, deri tager det ærede Medlem fejl. Jeg har under Normeringslovens Behandling udtrykkelig lovet at gøre Rede for, hvad jeg fik oplyst fra Finansministeriet om Sagen, idet jeg gik ud fra, at der kunde foreligge en Misforstaaelse. Jeg har i Dag gjort Rede derfor ved at henvide til, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal som Minister i 1921 just har fremhævet under Forhandlingerne, at dette Embede, hvortil Gaardejer Refshauge var udset, havde en foreløbig Karakter og før eller senere vilde falde bort.

Det ærede Medlem gjorde saa paa ny nogle Bemærkninger om vore Løfter og sagde: Ja, nu kommer han her og læser Valgmanifestet op, hvis det var det, der var blevet oplæst paa Vælgermøderne var der ikke noget at sige til det. Tør jeg da spørge: Har vi oplæst et andet Valgmanifest paa Møderne end det, jeg oplæste her i Dag? Er det det ærede Medlems Hensigt at ville sige noget saadant? Det Valgmanifest, jeg har læst op her i Dag, er blevet sendt i Millioner af Eksemplarer Landet over forud for Valgkampen, og ikke een Vælger, der havde Lyst til at læse det, har været i Tvivl om, hvad der har været vort Program, da vi gik til Valg; ikke een Vælger. Hvis det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal lykkeligt har undgaaet at læse det, er det, fordi han ikke havde Lyst til det eller ikke har ment, det var Ulejligheden værd, men han har sikkert haft det i Haanden ligesom alle andre Væl-

gere her i Landet, vi har i den Henseende ikke sparet os noget.

Det ærede Medlem fremturer med at paastaa, at vi overfor det, vi kalder den lumpne Politik, Nedskæringspolitikken, intet Forsøg har gjort paa at gøre det godt, som det ærede Medlem i sin Regeringstid brød ned. Jeg maa gentage, at det ærede Medlem her maa tale mod bedre Viden, thi det ærede Medlem kan ikke være uvidende om, at vi har forelagt Forslag til midlertidige Foranstaltninger for Aldersrentenydere, Invalidere og arbejdsløse, som fuldt ud vilde have afbødet den Uret, der blev forøvet ved Nedskæringen, Forslag, som atter skulde være blevet afløst af det eller de store Forslag, om den samlede sociale Forsikringsreform og Arbejdsløshedsreformen, saaledes som de er foreslaaet. Aarsagen til, at disse Lovforanstaltninger ikke blev til noget, ved alle Mennesker er, at Venstre og Konservative har misbrugt de 4 Stemmer i Landstinget, til Skade for de fattige, de trængende, de nedskaarne, og derved har hindret, at disse fik den midlertidige Hjælp, som denne Lovgivning tilstodte.

Saa gjorde det ærede Medlem paa ny nogle Bemærkninger om Sukkerroedyrkingen og mente, at det, efter hvad jeg havde sagt, vilde blive nødvendigt at spørge Roedyrkerne, om de var Venstremænd. Jeg ved ikke, hvorfor de skulde spørges derom. Hvad jeg har sagt, er det simple, at hvis Venstremænd har noget imod at modtage det, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal kalder Statsalmisse, kan de bede sig fritaget derfor. Det ærede Medlem dyrker selv Sukkerroer nede paa Lolland, og han har det altsaa fuldkommen i sin egen Haand at bede sig fritaget for denne Statsalmisse, hvis han ikke vil modtage den, det er der ikke det mindste i Vejen for.

Det ærede Medlem sagde til mig, at man maatte tage Konsekvenserne af sine Handlinger. Jeg har heller ikke i Sinde at løbe fra nogen Konsekvenser, det er det ærede Medlem, der beklager sig over Konsekvenserne af denne Lov, der giver ham og andre Roedyrkere nogle Kroner i Tilskud til Roedyrkingen. Men, som alt sagt, hvis nogen generer sig for at modtage disse Penge, staar det dem utvivlsomt frit for at bede sig fritaget for den Del af Tilskuddet, som er Statstilskud.

Om de meget omtalte Vejmillioner — dog ikke om Realiteten, men om en Side af Spørgsmaalet — gjorde det ærede Medlem